

Publicerad 2008-03-25 13:00 av Robert W

du tror inte på dina drömmar

förrän du vaknar

mörkertal

det faller döda fåglar från himlen ikväll

och du borstar dina tänder

tills de blöder

du vill säga det igen,

men det har sagt och formulerats så ofta

att själva orden urholkats;

men allt går sönder

du dör ensam

och alla hål

och sprickor

formar melodier då vinden passerar

gör det tragiska vackert

på nåt sätt

och sen
efteråt

med den ekande tystnaden
ensam
med bara dig själv att möta

sparkar du till en spary,

den rullar över

maskarna under dess hud får den
att se levande ut

och du kräks

torkar av dig på jackan
innan
missmodet åter håller om dig

vaggar dig
in i apatin, tryggheten